

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. O.**
státní příslušnost Gruzie
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců
Vyšní Lhoty 234, Vyšní Lhoty 739 51
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
se sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2020 č. j. OAM-67/ZA-ZA11-ZA10-ZZC-2020, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákona o azylu“), rozhodnuto o jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 26. 5. 2020.
2. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, protože v posuzovaném případě nedošlo k naplnění důvodů podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu. Aplikovatelnost uvedeného ustanovení spočívá zejména na interpretaci pojmu nebezpečí pro veřejný pořádek. Podle Nejvyššího správního soudu je potřeba přihlížet ke specifickým okolnostem vzniku, původu a účelu ustanovení, stejně jako je třeba pak dané ustanovení přiměřeným způsobem vyložit rovněž ve vztahu k individuálním okolnostem jednotlivých případů. Žalobce namítal zjevné porušení požadavku zákonnosti zbavení osobní svobody podle čl. 5 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a odkazoval na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Dále uváděl, že narušením veřejného pořádku ve smyslu zákona o pobytu cizinců může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Žalobcovo chování však nenaplnilo žádnou skutkovou podstatu trestného činu, z ničeho neplyne, že by byl odsouzen v trestním řízení nebo že by proti němu bylo trestní řízení zahájeno. Není ani zřejmé, že by proti žalobci bylo zahájeno byť jen přestupkové řízení. K vyhocené situaci došlo v důsledku nedorozumění a sociální bariéry způsobené navíc omezeními žadatelů o mezinárodní ochranu v přijímacím středisku v době nouzového stavu. Jednání žalobce, které mělo představovat naplnění ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu, může být považováno za nepřijatelné, nežádoucí a nevhodné, ovšem nemůže být pokládáno za jednání, které by vedlo k vážnému ohrožení veřejného pořádku. Zajištění nelze chápat jako výchovný institut nebo dokonce jako jakýsi druh postihu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, ve kterém správní orgán popsal skutkový stav a zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů dospěl k závěru svědčícímu pro zajištění. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce v ubytovacích prostorách Přijímacího a pobytového střediska Zastávka verbálně napadl a omezoval v pohybu pracovníka bezpečnostní agentury a následně se choval agresivně i k přivolaným příslušníkům cizinecké policie, kteří jej zpacifikovali přiložením pout a odvedli jej na policejní služebnu. Vzhledem k tomu, že k nežádoucímu chování žalobce došlo v jednom z azylových středisek Správy uprchlických zařízení a směřovalo proti pracovníkovi bezpečnostní služby a příslušníkům Policie ČR, nebylo možno přistoupit k uložení zvláštního opatření podle § 47 zákona o azylu. S ohledem na povahu jednání žalobce nelze vyloučit, že v něm bude pokračovat. Žalovaný uvedl, že podmínkou pro uložení zajištění podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu není páchaní trestné činnosti či odsouzení. Jedná se o flexibilní nástroj, jakým může Česká republika reagovat na nežádoucí chování cizinců a jednání žalobce naplnilo znaky dostatečně závažného ohrožení zájmů společnosti. Jednání žalobce sice dosud dle obsahu spisu nebylo kvalifikováno jako trestný čin, svou povahou se však nepochybně může trestnímu jednání blížit a ve svém souhrnu nepochybně představovalo ohrožení veřejného pořádku.

4. O žalobě soud v souladu s ust. § 46a odst. 8 věty čtvrté zákona o azylu rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení nenavrhл nařízení jednání, a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 24. 1. 2020 žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu a v této souvislosti dne 29. 1. 2020 poskytl k jeho žádosti údaje a byl s ním žalovaným proveden pohovor. Z úředního záznamu Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců, Havířská 514, 664 84 Zastávka ze dne 25. 3. 2020, č. j. CPR-14111-4/ČJ-2020-931200, se podává, že dne 25. 3. 2020 v 16:45 hod pracovnice NONSTOP služby Správy uprchlických zařízení Zastávka paní L.W. oznámila cizinecké policii, že v ubytovacích prostorách v prvním patře budovy B02 dochází k fyzickému napadení pracovníka ostrahy Příjímacího a pobytového střediska Zastávka pana D. Š. Ve chvíli, kdy příslušníci policie dorazili na místo, tj. v 16:47 hod, nacházeli se zde žalobce, napadený pracovník ostrahy a jeho kolega pan D. F., na místě samém již žádný útok neprobíhal. Napadený pan Š. uvedl, že chtěl provést kontrolu sociálních prostor, kde bylo podezření na ničení veřejného majetku. Žalobce z těchto prostor vycházel a verbálně, následně i fyzicky, mu bránil ve vstupu do místnosti. Žalobce odmítl hlídce k jejímu dotazu, co se na místě stalo, cokoli sdělit. Začal být verbálně agresivní a odmítal s hlídkou jakkoliv spolupracovat. Jeho chování na místě vyvolalo shlukování dalších cizinců. Žalobce byl vyzván, aby hlídku následoval do přízemí budovy před kancelář NONSTOP služby za účelem zjištění skutečného stavu věci. Zde byl vyzván, aby se postavil ke stěně vedle nápojového automatu. Hlídka čekala na příchod oznamovatelky paní W. a napadeného pracovníka ostrahy pana Š. Žalobce byl po celou dobu agresivní, nespolečnický a verbálně útočil na hlídku. Po příchodu paní W. a pana Š. se jeho agresivní chování značně stupňovalo a i po opakované výzvě, aby zůstal stát na místě, stále pokračoval ve svém agresivním chování. V 16:52 hod provedl žalobce svým pravým loktem úder na levou horní část hrudníku jednoho z přítomných policistů, který neprodleně provedl hmaty a chvaty vedené na jeho pravou ruku a ve spolupráci s dalším policistou mu zabránili v dalším vedeném útoku. V uvedený okamžik se na místo dostavila další tříčlenná policejní hlídka OOP Rosice a proti agresivnímu žalobci byl použit donucovací prostředek taser. Na místě se opět začali shlukovat cizinci asi v počtu dvanácti osob, kteří žalobce podporovali a začali vytvářet napjatou atmosféru a křikem se domáhali ukončení zákroku policistů. Hlídka za pomoci hmatů a chvatů žalobce svedla na zem, tento však stále kladl aktivní odpor, kopal do zasahujících policistů. Hlídka přiložila žalobci pouta a pro zachování bezpečnosti všech zúčastněných jej odvedla před budovu, kde provedla osobní prohlídku s negativním výsledkem. V danou chvíli na místo dorazila druhá dvojčlenná hlídka OOP Rosice. Žalobce byl předveden na služebnu PSC Zastávka. Ve 20:30 hod se na služebnu dostavili velitel por. Mgr. P. a operativce nprap. D., kteří shlédli kamerový záznam celého incidentu a konstatovali, že v uvedeném skutku nespátřují trestný čin útoku na veřejného činitele a věc má řešit v územní působnosti OOP Rosice v přestupkovém řízení. V 20:15 hod byl žalobce odveden zpět do Příjímacího a pobytového střediska Zastávka. Při prováděném zákroku nedošlo k újmě na zdraví ani ke škodě na majetku.
7. Ve správním spisu je obsažen také úřední záznam ze dne 25. 3. 2020, č. j. UT-08156/2020, sepsaný paní L. W., pracovnící Správy uprchlických zařízení, podle kterého dne 25. 3.

2020 v 16.37 hod člen bezpečnostní agentury informoval pracovníka stálé služby o tom, že na chodbě budovy č. 2 v 2. nadzemním patře slyší hádku klientů. Pracovnice stálé služby paní L. W. šla s pracovníkem bezpečnostní agentury ihned zjistit, co se děje. Z toalety vycházeli dva klienti z Gruzie a na dotaz, zda je vše v pořádku, začal žalobce verbálně napadat příslušníka bezpečnostní agentury a omezovat ho v pohybu. Mezitím se na chodbě shromáždil větší počet klientů, proto pracovnice stálé služby se dvěma pracovníky bezpečnostní agentury odvedla klienta do vestibulu budovy. Po snaze vymluvit žalobci jeho nevhodné chování, žalobce fyzicky napadl příslušníka cizinecké policie. Policisté se snažili žalobce zpacifikovat, avšak tento zásah vyprovokoval další skupinu klientů převážně z Gruzie k verbálnímu napadání příslušníků policie. Policistům se podařilo žalobce zpacifikovat a odvést ho na policejní služebnu. Událost je zachycena na kamerovém záznamu, který byl předán policii. Ve 21:20 hod byl žalobce vpuštěn zpět do Příjímacího a pobytového střediska Zastávka. O situaci byl telefonicky informován dispečink Správy uprchlických zařízení a formou SMS ředitel SUZ, zástupce ředitele SUZ, vedoucí OPK, vedoucí oddělení transferů a statistiky, vedoucí OO, oddělení právní a organizační, tiskový mluvčí a zástupce vedoucího odboru PPS Zastávka.

8. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 3. 2020, č. j. OAM-67/ZA-ZA11-ZA10-ZZC-2020, rozhodl, že žalobce je ve smyslu § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 26. 5. 2020. Žalovaný vyšel ze dvou výše uvedených úředních záznamů a dospěl k závěru, že žalobce svým výše popsaným chováním závažným způsobem porušil ubytovací řád pobytového střediska, na kritiku svého chování reagoval agresivně, nebyl ochoten své jednání dobrovolně ukončit a při incidentu musela zasahovat Policie ČR. I vůči příslušníkům policie se však choval agresivně a použil vůči nim fyzickou sílu. Žalobce tedy lze označit za osobu, která svým jednáním ohrožuje veřejný pořádek a je zcela na místě, aby vůči němu správní orgán užil represivní opatření, jež mu zákon o azylu nabízí, a tím zamezil dalšímu násilnému jednání, které by mohlo vést k ohrožení bezpečnosti a zdraví ostatních obyvatel a pracovníků pobytového střediska. v případě žalobce přitom nelze uložit zvláštní opatření ve smyslu § 47 zákona o azylu, neboť k jeho nežádoucímu chování došlo právě v jednom z azylových zařízení.
9. Podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu Ministerstvo vnitra může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v příjímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže je důvodné se domnívat, že by mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.
10. K žalobní námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně posoudil aplikovatelnost ust. § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu na posuzovaný případ, krajský soud uvádí, že je opačného názoru a napadené rozhodnutí považuje za zákonné. Krajský soud souhlasí se žalobcem, že dle judikatury při posouzení věci záleží na konkrétních okolnostech případu a je nezbytné vzít v potaz, jaký konkrétní skutek žadatel o azyl spáchal. Z úředních záznamů obsažených ve správním spisu, které věrohodně popisují incident vyvolaný žalobcem, především pak z úředního záznamu Policie ČR ze dne 25. 3. 2020, vyplývá, že žalobce se choval agresivně, a to nejen verbálně, ale také fyzicky bránil pracovníkovi ostrahy Správy uprchlických zařízení v pohybu. Následně se žalobce choval agresivně i ve vztahu k zasahující hlídce cizinecké policie. Jednání žalobce vzbudilo takovou obavu, že se k incidentu postupně dostavily tři hlídky Policie ČR, celkově na

místě zasahovali dva příslušníci cizinecké policie a pět policistů obvodního oddělení Rosice. Agresivní chování žalobce se stupňovalo a žalobce svým pravým loktem provedl úder proti hrudníku jednoho ze zasahujících policistů. Proti žalobci byly použity hmaty a chvaty a také donucovací prostředek taser. Žalobce kladl aktivní odpor i poté, co byl policisty sveden na zem, kopal kolem sebe a byla mu nasazena pouta. Žalobci jde k tíži, že svůj útok směřoval proti příslušníkovi bezpečnostního sboru, tedy úřední osobě (ust. § 127 odst. 1 písm. e) z. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku), což činí z jeho jednání skutek závažnější. Zároveň tento útok nelze omluvit jako nedorozumění způsobené sociální bariérou a omezeními v nouzovém stavu, neboť každému včetně žadatele o mezinárodní ochranu musí být známo, že fyzický útok proti příslušníkovi bezpečnostního sboru je zcela nepřijatelný. Podstatná je také skutečnost, že incident se odehrál v budově Přijímacího a pobytového střediska Zastávka za přítomnosti dalších zde ubytovaných cizinců. Správní spis tedy obsahuje dostatečný podklad pro závěr, že žalobce by mohl představovat nebezpečí pro veřejný pořádek.

11. Nejvyšší správní soud dovodil, že narušením veřejného pořádku podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. I v takovém případě je však nutno zohlednit individuální okolnosti života cizince a přihlídnout k jeho celkové životní situaci (viz Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, čj. 3 As 4/2010-151, dostupné na www.nssoud.cz). Výše popsané nežádoucí jednání žalobce tyto atributy naplnilo a dosahovalo intenzity, kdy se lze důvodně domnívat, že jednání žalobce může představovat nebezpečí pro veřejný pořádek. Pokud jde o individuální okolnosti života žalobce a jeho životní situaci, nepodávají se ze správního spisu žádné informace či indicie, které by mohly jednání žalobce omluvit či relativizovat.
12. Za účelem úplného vypořádání žalobních námitek krajský soud uvádí, že zákonným předpokladem jednání v rozporu s veřejným pořádkem není naplnění skutkové podstaty trestného činu dle trestněprávních norem či zahájení trestního stíhání. Ačkoliv jednání žalobce nebylo zasahujícími složkami Policie ČR vyhodnoceno jako trestné a bude dle úředního záznamu Policie ČR ze dne 25. 3. 2020 řešeno v přestupkovém řízení, nejedná se o skutečnost, pro kterou by nemohlo být zajištění z důvodu podle ustanovení § 46a odst. 1 písm. c) zákona o azylu uloženo. Počinání žalobce nelze vyhodnotit pouze jako nepřijatelné, nežádoucí či nevhodné jednání, jak poukazuje žalobce.
13. Soud neshledal žalobu důvodnou, proto ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 19. 5. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně